

Heinrich Rudolph Redecker

**Rector Universitatis Rostochiensis Heinricus Rudolphus Redeker/ I.C. ac
Pandectarum Professor Publ. ... ad exequias Quas Matronae ... Dorothea
Allwarts/ Coniugi suae suavissimae & matri amantissimae ... Dn. M. Rembertus
Sandhagen ... Hodie ... paratas cupiunt, Omnes Academiae Cives officiose &
amanter invitat : [P.P. sub Sigill. Acad. d. XVIII. Maii Anno LXXVI.]**

Rostochii: Kilius, 1676

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn742724530>

Druck Freier Zugang

Redeker, H. R.,
in Dor. Allwarts,
uxor. R. Sandhagen.
R. 1676.

10

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HEINRICUS RU-
DOLPHUS Redeker/

J. C. ac Pandectarum Professor Publ.
Consistorii item Ducalis Adfessor
ad exequias,

Quas

Matronæ piæ & laudatissimæ

DOROTHEA
Allwarts/

Conjugi suæ suavissimæ & matri amantissimæ

VIR Pl. Reverendus & Clarissimus

DN. M. REMBERTUS Sandhagen

Rev. Ministerii Senior, & ad D. Nicolai Pastor fi-
delissimus, nec non liberi & generi mœstissimi,

Hodiè, dimidiâ secundâ, in templo Nicolaitano
paratas cupiunt,

OMNES ACADEMIÆ CIVES officiosè & amanter
invitat.

ROSTOCHII,

Typis Heredū JOANNISKILII, Acad. Typogr. 1676

Salutem!

Qui mortem hominum senectute confectorum
naturalem; juvenum & virorum, in vigore ætatis con-
sistentium, immaturam; infantum autem acerbam vo-
cant, illi, meo equidem iudicio, neutiquam à vero ab-
ludunt. Acerba siquidem jure merito vocatur infantum mors,
tùm quia nasci incipiunt, & sub herba, ut diei solet, conculcan-
tur, *tum* quia inverso mortalitatis ordine ante parentes, quos
ordo naturæ alioquin præcedere jussit, ex hæc vitâ discedunt,
tùm etiam quia haud minimum divinæ benignitatis argu-
mentum esse perhibetur, si quis ad plenitudinem ætatis suos
protraxerit dies. Immatura autem mors dicitur, cum quis in
ipsa ætatis acme, quam Inlustris Scaliger statum aut statam æ-
tatem reddit, mortalitatem relinquit. Immaturum siquidem
id dicimus, quod ad justam perfectionem, in naturali suo or-
dine, nondum est deductum, sed intempestivè evenit. Ast na-
turalem mortem vocamus, cum quis absoluto vitæ humanæ
cursu supremum diem, ultra quem vitæ terminus regulariter
non figitur, obit. Hunc autem vitæ terminum divinus Legis-
lator & Vir Dei Mose suo tempore, ex ordinario vitæ cursu,
definivit *Psalms: 90. In diebus ipsis annorum nostrorum sunt septua-*
geni anni, aut (ut sumus valentissimi) octogeni anni. Qui itaque
ad hunc seculi terminum, providente Deo, dies suos protra-
hit, potiùs diversorium humanæ habitationis videtur relin-
quere, & ad quietem æternæ salutis se componere, quam ut
mortis vel temporis incusare possit injuriam, quia annos na-
turâ præfinitos absolvit. Postremæ huic classi verè annume-
ramus matronarum decus DOROTHEAM Altvartes/
Viri multum Reverend. & Clarissimi Dni M. REMBERTI
Sandhagens / Rev. Ministerii Senioris, & ad D. Nicolai Pasto-
storis vigilantissimi & fidelissimi, nec non amici & conterranei
nostri conjunctissimi, ultra quadraginta annos conjugem pissi-
mama

mā. Illa enim, dū post LXXVII. vitæ annos, quos, raro seculi præ-
 sentis exemplo, pie adimplevit, ex hac peregrinatione, cum
 Redemptore humani generis, in celestem patriam evolavit,
 nobisq; hanc scribendi materiã suppeditavit, ut memoria hoc
 nestæ vitæ, edecumatae pietatis, & perspectæ probitatis, ad
 honestam & virtutis æmulam posteritatem transmittatur.
 Ceterum quæ ad piæ hujus matronæ vitam innocentem, mo-
 res honestos, familiam conspicuã, & beatũ deniq; ex hac, mor-
 talitate discessum pertinent, malumus illorum, quibus cu-
 rator de illis sedet notitia, quam nostris commentari verbis,
 id tamen, in majorem rei auctoritatem, publicitũ testaturi,
 omnia isthæc communi hujus urbis suffragio esse comprobata.
*Nata est hæc Nostra pie defuncta, suis desideratissima, die undecimo
 Januar, circa meridiẽ, Anno O. R. nonagesimi noni supra sesquimillesi-
 mum, Patre, Viro Integerrimo, JACOBO Allwarden / Cive ac Cere-
 vifario hic loci industrio, Matre, Virtuosissima Matronã, CATHA-
 RINA Dunders / sorore Pl. Rever. ac Clariss. DN. M. ANDREÆ
 Dunders Pastoris Petri meritißimi germanã. Adum paternum
 laudavit JOACHIMUM Allwardes; Aviam, MARGARE-
 THAM Gutendiß / Maternum, HENRICUM Dunder / Civem
 Sternebergensem; Majores certè & dexteritate & probitate omnes
 cluentes. Quamprimũ verò laudati Parentis Filiolam sibi natam
 aspexere, illam in peccatis conceptam & natam DEO, per s. Baptis-
 mum, reconciliandam suarum partium duxere, nec proveciori ad-
 hortationibus & exemplis ad virtutem & pietatem desuere. Hic
 tamen educationis communis labor, non diu duravit. Pater enim
 grandævus Anno 1607, filiolam hanc suam octennem post se relin-
 quens, decessit. Utin verò matrem jam viduam omnes cura &
 labores premerent, non tamen oppressere: sed DEUS, viduarum Pa-
 ter, & illius curam gerens paternè, de matrimonio iterum cum Viro
 Eximio GERHARDO Süesting inuendo, ipsi prospexit. Quod &
 feliciter Anno 1609 contractum. Hunc suum Vitricum hæc Nostra
 ut patrem & dilexit & honoravit; ille iterum eam ut à se genitam
 habuit*

habuit. Illa, omnia quae iubebatur promptè diligenterque exsequi;
 Ille, quae iusta, pia & decencia imperare serevit. Nec minor ipsi cura,
 erga omnes notos & ignotos, amicos & inimicos, pauperes & di-
 vites pie & decenter sese utgereret. Hic & factum ut à bonis fuerit
 laudata, a piis adamata, malevolentibus occasio traducendi nulla
 data. Cumque adeo pie, castè ac prudenter rem omnem ageret, ea
 visa fuit Viro Plur. Rever. Clariss. atq; Doctiss. DN. M. JOHAN-
 NI Goldstein/ Pastori hic ad D. Nicolai meritissimo, Superintenden-
 ti Ecclesiarum Rostoch. Gravissimo domum quam duceret. Quae
 deductio Anno 1625 felicibus auspiciis peracta. Cohabitare X.
 Annis, euiq; licet senem pulchrà prole, Filio JOHANNE & Filià
 EVA, DEO benedecente, fecit parentem. Posthac visum fuit Deo, hunc
 Virum, de Ecclesià, de Urbe hac, tunc temporis, egregiè meritum. B.
 NOSTRÆ Maritum Dilectissimum, laboribus, quos per quadra-
 ginta annos in officio suo Pastoralis diligenter nocte dieq; pertulisset,
 adulto Februario, Anni 1635 solvere, atq; ita miserando Viduarum
 choro hanc Nostram inserere: visum isidem fuit Clementissi. DEO
 illam iterum eximere. Cum enim Plur. Rev. Clarif. atq; Doctis DN.
 M. REMBERTUS Sandhagen Pastor jam Aedis Nicolai tunc
 meritissimus, Reverend. Ministeri Senior & p. Director, Vidua
 us prob dolor! mœstissimus, ad Diaconatum legitime vocaretur, DE-
 US Opt. Max. cor utriusq; eo disposuit, ut commune illud jugum d. 23.
 August. An. 1636. se non detrectare, subire, publicè & solenniter testa-
 rentur. Hoc Conjugium benedictionis Divina non fuit expers. Nate
 quippe sunt tres Filiolæ. Harum prior ANNA nominata non diu
 superstes. MARGARETHA CATHARINA & junior ANNA
 Dei gratia superstites, cum reliquis è priori Matrimonio, inculca-
 tis vera religionis capitibus, virtutum in tramite sedulè sunt ductæ
 Cumq; nec virtutum muliebrem sexum qua deceni, nec decoris quic-
 quam illis deesset, facile sibi invenerant maritus. EVA enim, DEO
 Moderatore, nupsit Viro pl. Rev. ac Clariss. DN JOACHIMO
 LINDEMANNO Diacono i. t. ad D. Petri, dein ad D. Mariæ Ar-
 chidiacono Fidelissimo, peperitq; IV. Filios, totidem Filias. Nempe
 Mariam

MARIAM ELISABETHAM, JOHANNEM JOACHIMUM,
 DOROTHEAM MARGARETHAM, THOMAM AL-
 BRECHT, EVAM, DOROTHEAM AGNETAM, JOACHI-
 MUM, JOHANNEM. Ex his Filia natu major MARIA ELISA-
 BETHA, & EVA, & penultimus Filius JOACHIMUS adhuc aur a
 vefcuntur aiberea, inter medijs reliquis, DEO volente, hoc denega-
 tum. Quae natu major, eam Vir Rev. Clar. Doctiff. DN. M. MAT-
 THAEUS LAURENTIUS, Diacon. ad D. Mar. quam diu viveret
 bene merentiffimus, fibi copularat, cui & Filiolam JOHANNAM
 DOROTHEAM peperit, ab illo tamen prob. dolor! non vifam. Nam
 Deus vita necisq; Dominus pralaudatum Dn. Laurentium, dolentibus
 omnibus bonis, citius nobis abripuit. Filiola quoque nata, annum
 nondum explens, patrem eft fequuta. Profpexit tamen Deus Miferic.
 nidus Laurentianæ, dum ante biennium a Viro Excellent. & Clariff.
 DN. M. JOHANNES MANTZELIO Profef. Grat. Lit. Cele-
 ber; Collegâ & Amico nostro honoratiffimo ducta. Nec defuit Divis
 na benedictio, ofculantur enim filiulam suaviffimam ILSABEN
 EVAM. Filius è priori matrimonio DN. JOHANNES Goldstein/
 jactis & privatim & in fchola oppidanâ fundamentis, per agratiff.
 aliquot Academijs DEO, ftudioque Theologico fe totum confecravit:
 vocatus eft Anno 1659. ad Parochiam Schorrentineafem, confirmatus
 à Sereniff. Principe ac Domino DN. GUSTAVO ADOLPHO, Du-
 ce Meckleburgico etc. Domino noftro Clementiffimo. Hoc officio fungens,
 cum duplici oneri Ecclefiaftico & domestico imparem fe sentiret, con-
 fcientibus parentibus, unum illorum devolvit in Virtuofiff. & le-
 diffimam Virginem MARIAM LIVONII, Reverendi DN. DA-
 NIELIS LIVONII, Paftoris Dargunenfis Filiam, quâcum VII. libe-
 ros genuit, Putâ SOPHIAM DOROTHEAM, ANNAM MAR-
 GARETHAM, JOHANNEM HENRICUM, EVAM MARI-
 AM, DANIELEM, CATHARINAM ELISABETHAM, Una
 lucem non vidit, fed in partu exftincta. CATHARINÆ ELISABE-
 THÆ brevior lucis ufurâ concessâ, aliquot enim diebus ante, quam
 Mater Anno 1674. decederet, viduumq; orphanos orphanaq; reliquos
 relin-

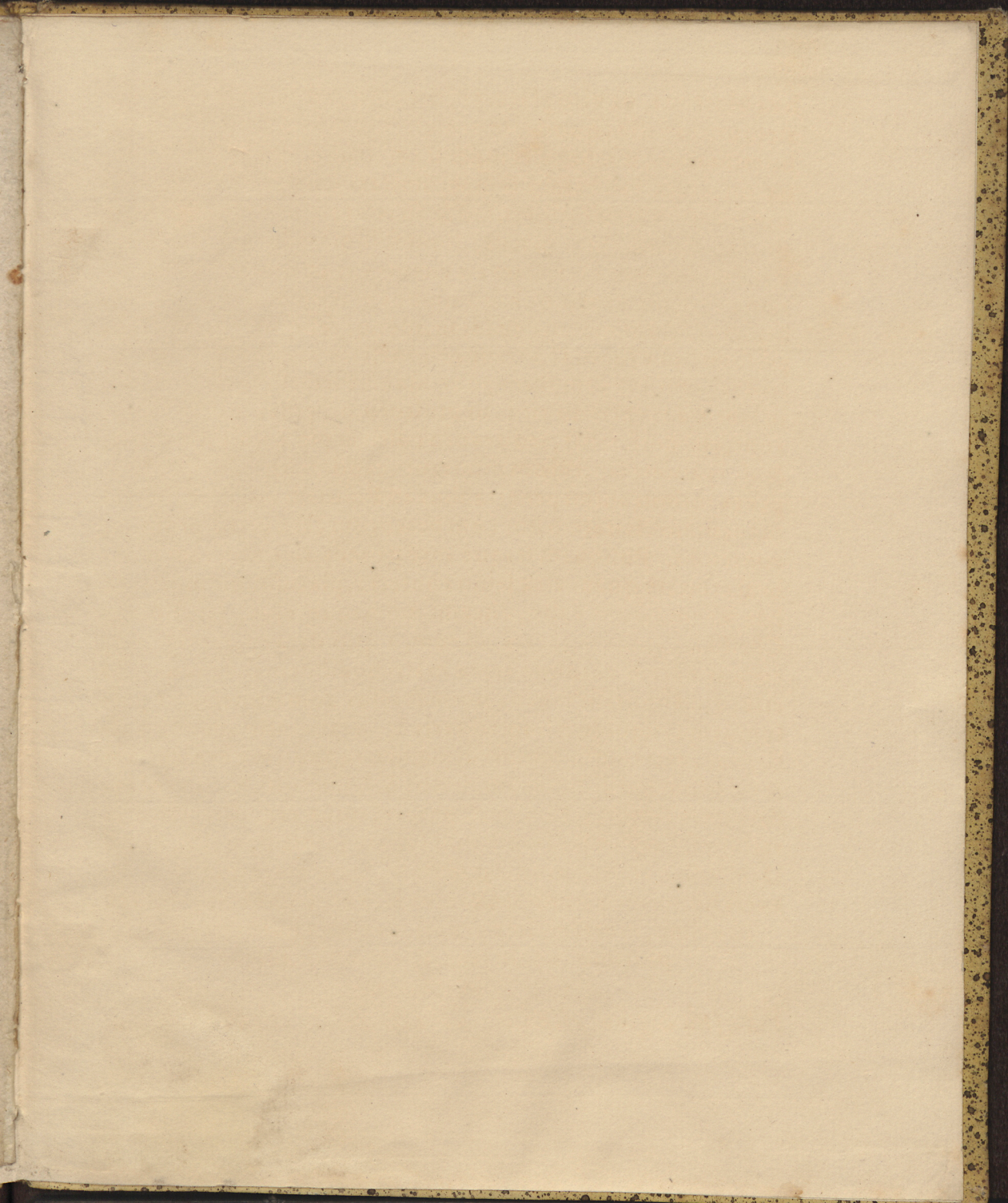
*relinqueret, obiit. Posterioris conjugii uatu major MARGARETHA
 CATHARINA Viro Pl. Reverend. atq; Clariss. DN. NICOLAO
 RIDEMANNO, S.S. Theol. Licent. V.D. ad D. Maria Fideliss. M. nub.
 sit. Cum hoc tamen, Deo se volente, paucas saltem septimanas vixit.
 Hanc viduam Vir Reverend. ac Doctiss. DN. HENRICUS SLU-
 TOVIUS, Diac. ad D. Nicolai Vigilantiss. Anno 1665, die 19. April.
 sibi conjuxit; quocum per quinque annos concorditer degit, tribus li-
 beris maritum exhilarans, Filiis, HENRICO & REMBERTO,
 unâque Filiâ MARGARETHA CATHARINA. Qui tamen in
 ipso flore omnes decidere, patre ipso mox eheu! d. 21. Augusti Ao 1671.
 sequuto. Iterum viduam sociam vita eam sibi elegit Vir Clariss. &
 Doctiss. DN. M. JOACHIMUS ERNESTUS HELWIG, Conre-
 ctor de schola hac oppidanâ benè merens, quem itidem & Filiâ DO-
 ROTHEA CATHARINA & Filio JACOBO REMBERTO,
 laetificavit. Altera natu minima ANNA, Dei nutu, parentumque
 consensu, cum Viro Clariss. DN. M. JOHANNE GEORGIO BIN-
 DRIM, S.S. Theol. Prof. Ducal. designato, Anno 1673. d. 8. Octobr.
 matrimonium contraxit. Nec hoc infecundum, Filiolam enim AN-
 NAM DOROTHEAM, Filiolo JOHANNE REMBERTO ad plu-
 res abeunte, ulnis adhuc amplectuntur. Sic & in nostra piè defuncta
 illud Davidis, semen iustorum non periturum, adimpletum. Vidit e-
 nim ex se V. liberos, Nepotes & Neptes XXII. Proneptes II.*

*Ad vitam & mores piè nostræ defunctæ quod attinet, cum non in
 angulo sed in conspectu hominum quotidie ambularis, de illis multa
 dicere super sedemus. Provocamus ad unius cujusq; qui illam intus &
 extra norit, conscientiam. Brevibus. vixit & mortua est, professionis
 suæ memor. Dum viveret, peccata, quantum potuit, angue pejus
 vitavit. Si qua obrepseret, precibus quotidianis supplicibus a DEO
 remissionem flagitavit. Verbum salvificum & conciones publicas
 adamavit. s. synaxi fidem confirmavit. proximi misera quibus po-
 tuit, ipsi inservivit. Sic fidem dilectione efficacem servans ad finem
 usq; in eâ perseveravit. Cum enim ab Anni superioris d. 22. No-
 vembr. continuâ lassitudine & sensim sequente virium diminutione
 lecto*

lecto detineretur, vocatus quidem est Vir Excellentiss. & Experient.
DN. JOHANNES BACKMEISTERUS *Medicina Doctor &*
Profess. Celeberr. Collega & Compater noster honorandus, frustra ta-
men medicamenta, indies crescente langvore, sunt adhibita. Qua-
cum B. nostra animadverteret, voluntati divinae patienter se subje-
cit, nec tam curam corporis, quam anima maximam gerens, arden-
tissimis eam precibus, Redemptori suo Dno JESU CHRISTO commen-
davit. & quo magis confirmaretur, bis ab Adm. Rev. & Clar.
DN.M. HENRICO CARMOHN *Archidiac. jam ad D. Jacobi,*
Vigilantissi. qui ipsi à confessionibus, verum corpus & sanguinem
Jesu Christi, in tempore remissionis peccatorum & adipiscunde a-
ternae Hereditatis, porrigi sibi postulavit. Hisce piis cogitationi-
bus dedita, praterlabso die Veneris 12. Maj, cum biduo proximè pra-
cedenti morbus & languor nimium crescerent, haecq; adhuc rationis
plenario usupollens se salvatori suo commendasset, subinde repetens
psalmos & dicta S. Scripturae, imprimis illum psalmū *Herzlich thut*
mich verlangen &c. quo desiderium esse cum Christo satis testabatur,
circiter octavam matutinam in vera fide, inter circumstantium
Dni, Mariti, vidui prob! aestissimi, Filiarum, & aliorum sangui-
ne junctorū preces & suspiria, placide obdormivit, quum vixisset An-
nos 77. quatuor menses & tres dies. Memoria ejus sit in benedictione!
Ex honestissimo hoc piè defunctæ elogio innotescit, quod
vixerit in hoc mundo ex præcepto D. Pauli *Tit. 2. v. 12.*
in sobrietate, & in justitiâ, & in timore Dei; illud, erga
se ipsam, istud, erga proximum, hoc, erga Deum. Siquidem
in familiâ providæ matris familias officium egregiè exornavit;
cum marito, quod de se olim Pomponius Atticus apud Corne-
lium Nepotem gloriatus est, nunquam in gratiam rediit, quia
inter conjuges suavi vitæ consortio sociatos, nunquam offen-
sæ quicquam aut jurgii, quò animorum indissolubile vinculum
solveretur, intercessit, sed idem nolle & idem velle firmissima
in hoc thoro conjugali fuit amicitia. Semper enim id egit pia
hæc

hæc Matrona, ut viro placeret, nec unquam in animum induxit suum id velle, quod ipse nollet. Quin imò Saræ laudatam humilitatem, Rachelis temperatam frugalitatem, & Susannæ sinceram castitatem semper imitari conata est. Proindè non tantùm tranquillum, sed & suave fuit matrimonium, & prole, ad exemplum matris, honestissimè educatâ, beatum. Erga proximum eas sectata est virtutes, quæ omnem planè vitam exornant, iisdemque se omnibus gratam & acceptam, nulli onerosam aut molestâ reddidit, adeoq; reliquis, ejusdè sexus personis, quæ subindè à tramite honestatis recedunt, ob virtutis decorem, in exemplum ponenda est. Pietatè erga Deum, non in labris aut externo ritù, ut multorum pravi mores fueverunt, circumferebat, sed devoto cultu & pio Zelo ostendebat, & usurpatione sanctorum munerum exprimebat: adeoque semper ex intimis animi penetralibus ad Politiam celestem, in quâ manentem civitatem sibi cum beatorum cetu certò promisit, contendit. Postquam itaque ante paucos dies, non tam morbi acerbitate quàm vitæ senio confecta, placidissimâ morte, ex hæc ærumnarum valle, discessit, animaque ejus, sanctissimo Christi sanguine redempta, ad eum, à quo data est, remigravit, corpus autem exanime terræ matri hodiè demandandum; facile, quid nostri sit officii, nosmet ipsos commonefacere possumus: ipsa siquidem humanitatis & pietatis ratio abs nobis efflagitat, extremum honorem piæ matronæ, in benevolentiam & solatium mæstissimorum, mariti Scilicet liberorù, totiusve laudatissimæ familiæ, tribuere. Compareamus ergo, Cives Honoratissimi, frequentes hodiè, post horam primam, in illo, quod D. Nicolao consecratum est, templo, & exequias ibidem destinatas honorifico comitatu eamus & exornemus; repetentes id animo, mortem, hoc præprimis contagioso tempore, plurimis esse in januis, omnibus autem in infidiis.

P.P. Sub Sigillo Acad. d. XV III. Maij Anno LXXVI.

lecto detineretur, vocatus quidem est Vir Excellent
DN. JOHANNES BACKMEISTERUS Med
Profess. Celeberr. Collega & Compater noster honor
men medicamenta, indies crescente langvore, sunt
cum B. nostra animadverteret, voluntati divina
cit, nec tam curam corporis, quam anima maxima
rissimis eam precibus, Redemptori suo Dno JESU C
davit. & quo magis confirmaretur, bis ab Adm
DN. M. HENRIGO CARMOHN Archidiac. j
Vigilantissi. qui ipsi à confessionibus, verum corp
Jesu Christi, in tempore remissionis peccatorum &
terna Hereditatis, porrigi sibi postulavit. Hisce
bus dedita, praterlabso die Veneris 12. Maj, cum bi
cedenti morbus & languor nimium crescerent, hac
plenario usupollens se salvatori suo commendasset,
psalmos & dicta S. Scripturae, inprimis illum psalm
mich verlangen & c. quo desiderium esse cum Christi
circiter octavam matutinam in vera fide, inter
Dni, Mariti, vidui prob! mæstissimi, Filiarum, &
ne junctorũ preces & suspiria, placide obdormivit, q
nos 77. quatuor menses & tres dies. Memoria ejus su
Ex honestissimo hoc piè defunctæ elogio int
vixerit in hoc mundo ex præcepto D. Pa
in sobrietate, & in justitiâ, & in timore
se ipsam, istud, erga proximum, hoc, erga Deu
in familiâ providæ matrisfamilias officium egre
cum marito, quod de se olim Pomponius Atticu
lium Nepotem gloriatus est, nunquam in gratia
inter conjuges suavi vitæ consortio sociatos, nu
sæ quicquam aut jurgii, quò animorum indissol
solveretur, intercessit, sed idem nolle & idem ve
in hoc thero conjugali fuit amicitia. Semper en

ient.
&
ata-
Que
bje-
den-
nen-
lar.
robi,
nem
e a-
oni-
ra-
onis
ens
hut
tur,
um
qui-
An-
ne!
od
12.
ga
em
it;
ne-
ia
n-
m
na
ia
cc